

Ocena książki

"Wczoraj i dziś hematologii klinicznej w Polsce"

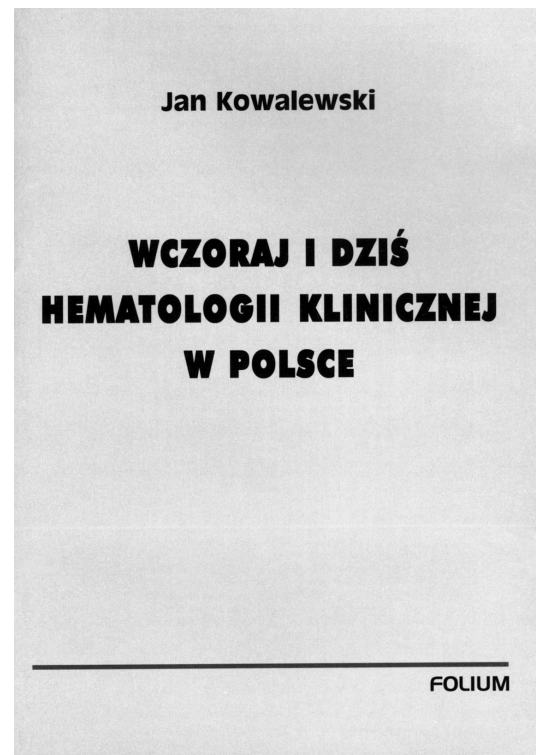
Jan Kowalewski

Lublin: Wydawnictwo Folium, 2000, stron 35, ISBN 83-86239-35-2

Dzieje polskiej hematologii zasługują na szerokie, szczegółowe opracowanie w formie monografii lub dzieła zbiorowego. Dotyczy to zwłaszcza ostatnich 50 lat, w których doszło wprawdzie do powojennego odrodzenia się hematologii, następnie do jej wyodrębnienia się z medycyny wewnętrznej oraz do wspaniałego rozkwitu. Nim ukaże się tak potrzebne, a bardzo trudne opracowanie, należy z uznaniem powitać szkic rozwoju polskiej powojennej hematologii klinicznej pióra profesora Jana Kowalewskiego. Publikacja miała swą promocję w czasie jubileuszu 50-lecia krakowskiego ośrodka hematologicznego.

Prof. Jan Kowalewski był związany z lubelską Akademią Medyczną od dyplomu lekarskiego w 1950 r., w 1968 r. został kierownikiem II Kliniki Chorób Wewnętrznych, a następnie w latach 1971-1991 do emerytury kierował lubelską Kliniką Hematologiczną. W swej książeczce Autor zbiera nie tylko własne spostrzeżenia i dane piśmiennictwa, lecz również wyniki ankiety rozсланnej do 60 placówek naukowych, zaangażowanych w hematologię. Niestety nie wszystkie na nią odpowiedziały.

Po autorskim słowie dwustronicowe „Początki” przypominają hematologiczne wydarzenia sprzed I, a następnie sprzed II wojny światowej. Latem 1944-1970 poświęcono 4 strony, 6 stron okresowi 1971-1989, a najwięcej, bo 16 – ostatniej dekadzie lat 1990-1999. W każdym z rozdziałów są przypomniane osiągnięcia diagnostyki, terapii, wyniki ważniejszych prac naukowych, cenniejsze publikacje (zwłaszcza książkowe) oraz tematy zjazdów. W znacznym stopniu Autor uwzględnia pochodzenie opisywanych osiągnięć z poszczególnych ośrodków polskiej hematologii. Nie zapomina również o tak ważnych faktach, jak powstanie Polskiego Towarzystwa Hematologicznego i jego pierwszy zjazd, o początkach Instytutu Hematologii oraz pierwszego polskiego czasopisma hematologicznego. Przedział lat 1971-1989 otwiera rok 1971, w którym powołano sześć klinik hematologicznych; w późniejszym czasie powstały inne ośrodki o hematologicznym zaangażowaniu. W treści książeczki pojawiają się liczne nazwiska wybitnych polskich hematologów, zebrane dodatkowo w indeksie nazwisk. W pisowni niektórych występują błędy (np. Arinkin s. 5 i Arnkin s. 33, Hirszfild

s. 5-8 i Hirszweld s. 33, chyba Lille (nie Ille)-Szyszkwicz s. 9 i 33, Krykowski s. 11 a Krzykowski s. 34).

Autorowi i mnie było dane uczestniczyć w minionym półwieczu w dziejach polskiej hematologii. I z tych względów chętnie przeczytałem książeczkę, a jej zawartość polecam każdemu zainteresowanemu postęпами nauki i wiedzy, zwłaszcza w dziedzinie chorób krwi. Zasluga autora jest ukazanie znacznych przemian i rozwoju polskiej hematologii klinicznej, związanych głównie z szerokim postępem wiedzy i praktyki medycznej oraz z wymianą kolejnych pokoleń naszych hematologów.

Prof. Henryk Gaertner
Kraków